

ржѣтъ да чете заклинанія. Ако не разбере сжщѣтъ причина на шумѣтъ, то непремѣнно ся обяснява съ не естественижътъ силж, и послѣ хортува за нея като за чудо.

Пустиниаци тѣ, кои знаятъ да четжтъ и пишжтъ, за да изжчжтъ повече пустинно то житіе, често ся занимавжтъ съ прочитаніе. Чѣти—минее тж и различни жизнеописанія на стары тѣ пустинници, въ животѣтъ на кои то, какъ то е извѣстно, имало е много чудесно. Като ся стараятъ да подражжтъ подвигы тѣ имъ, тѣ съ напрегнато вниманіе чакжтъ сжщи тѣ чудеса и искушенія, кѣкви то сж ся случавали въ дълбокж древность—искушенія та, то ся знае, ся явявжтъ и чудеса та предъ очи ся извършвжтъ.

Единъ затворникъ ми разказваше за едно чудо, и азъ ще дамъ тука разказътъ му, за да запозная читатели тѣ съ онѣзи видѣнія, кои то калугеры тѣ честовидятъ на св. горж.

„Случаха ми ся много различни видѣнія: то из’еднжшъ жена ся яви въ въздухътъ и ся изгуби, то ся кѣквы страшила ми ся чудятъ, то из’еднжшъ ся чуе гласътъ на някого, сичко това ми измори, и азъ проехъ помощъ отъ господа. Недавно господъ ма умиротвори съ молитвж. Азъ ся молихъ цѣлъ день, безъ да ся мръдна отъ място то он, предъ икона та на Богородицж, молихъ ся тжй, какъ то рядко сжмъ ся молилъ... Надъ вечеръ, кога то свършвжхъ молитва та си и напргжхъ послѣдны тѣ си силы, азъ из’еднжшъ забелѣжихъ, че на иконж тж ся появи святъ, такъвъ святъ, щото даже и ликове тѣ ся не виждахъ отъ свѣтътъ. Глава та ми ся завърти, умаанъ побигнахъ изъ келія тж, а тамъ на кѣдѣ то и да погледна, ввретъ глѣдамъ отбляскъ отъ онзи божественъ святъ. Затулихъ си очи тѣ, а предъ очи тѣ ми ся вестятъ радужны кржгове... послѣ чухъ никакъвъ си шумъ изъ въздухъ-